

Plansch 39b. Ög 64, Ög 66. Bjälbo kyrka. Foto Nordén 1946. [Jansson skriver 1947: Om retuschen borttas Översiktsbild]

Ög 66. Bjälbo kyrka.

Pl. 39, 41.

Litteratur: Axel Kock, Till tydningen av svenska runinskrifter, i: ANF 35 (1923), s. 144 f.²⁸; B. Cnattingius, Rapport till Riksantikvarieämbetet ^{25/7} 1935, dnr 2959/35 (ATA); G. Olson, Rapport till Riksantikvarieämbetet ^{15/12} 1935, dnr 4710/35 (ATA).

Äldre avbildningar: E. Brate, Foto (ATA); G. Olson, Foto a.a. 1935 (ATA).

Den nu 4,10 m. höga, långsmala stenen av gråvit granit med svarta kristaller utgör tillsammans med den knappa 10 m. därifrån placerade Ög 64 en monumental flankering av 'Ingrid Ylvas torn', Bjälbokyrkans sägenomspunna äldsta del. Runstenen har icke varit så länge bekant som sin granne. Den omnämnes första gången av Säve och uppges av honom ha anträffats i grunden till gamla sockenstugan, då denna år 1850 revs för att lämna plats åt det då uppförda skolhuset. Den framförflyttades och lades utmed tornets södra sida, men var vid Säves besök 1861 så översmord av tjära och beck, att inskriften var »alldeles oläslig». Ännu vid Brates besök 1894 låg den kvar i detta läge, men år 1905 restes stenen av några bygdebor framför tornet, på sydsidan om kyrkogången. Vid kyrkans restaurering 1935–36 företogs det nuvarande arrangemanget med de bägge stenarna Ög 64 och Ög 66, varvid stenen Ög 66 något höjdes, så att av dess hela längd (= 4,90 m.) omkr. 4,10 m. blevo synliga mot förut 3,75 m.

Inskrift:²⁹

: ikuialtr : ristþi : stin : þisi : eftir : stufialt : brupur : sin : suain : halkuþan : sun sbialbuþa : it : inik :

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65 70 75

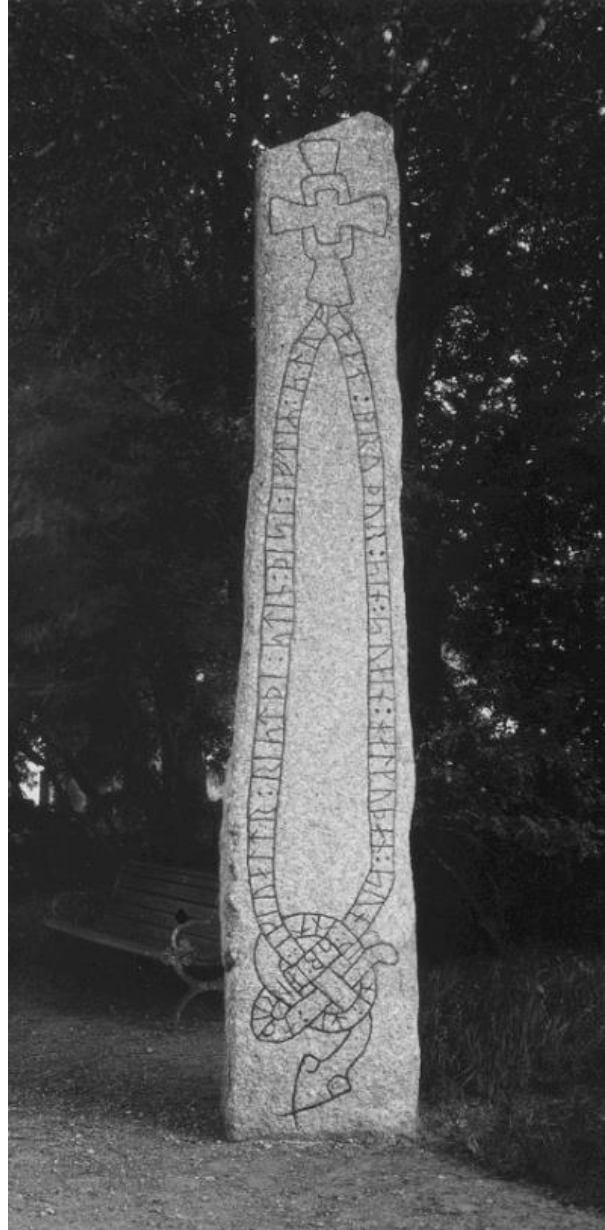
anti

»Ingevald reste denna sten efter Styvjald, sin broder, en utmärkt yngling, Spjallbudes³⁰ son. (Slutet otolkbart)³¹.»

²⁸ Nordén har inte noterat Kocks tolkning »Men Ante högg (runorna el. stenen)».

²⁹ Jansson skriver i sitt PM 1947: »Inskriften bör utgå. Obs! dock att den icke som förf. säger överensstämmer med Brate.» Angående det senare gäller att Brate har : i efter runföljden sbialbuþa, medan Nordén enbart har :

Till läsningen: Inskriften bjuder egentligen ej på några vanskligheter vid själva läsningen, trots att ytan till följd av grytets grovkorniga beskaffenhet är ganska sönderfallen. Trots all använd möda kan jag ej komma till annan läsning än Brates av det i tolkningshänseende dunkla stället **it** : **inik** : **anti**. Att de linjer, som bilda runorna, äro huggna, står utom tvivel.

Plansch 41b. Ög 66. Bjälbo kyrka. Foto Nordén 1946. [Jansson skriver 1947: Retuscherad]

³⁰ Nordén skriver »Spjalbodes», i utgåvan ändrat till hur namnet annars brukar återges i *Sveriges runinskrifter*.

³¹ Nordén skriver i marginalen: Tacksam för uppslag!

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med reservationer. Utgåvan är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter är du välkommen att meddela dessa till utgivaren på nedanstående e-postadress.

Utgivare: Jan Owe

Kontakt: runor@gamlebo.se

Senast ändrad 2020-05-03